

NIEUWSBRIEF, maart 2026

SAMEN KUNST VERKENNEN

Opstaan

Na winterse weken
de eerste lentedag
achter de Martinitoren
met volop zon en vroegbloeiërs
nieuwe lente, nieuw geluid.

25 febr. 2026

Wilma & Aly

Opstaan

We kozen voor deze nieuwsbrief het thema Opstaan. Een uitdagend, maar ook wel lastig thema, zo hoorden wij.

Opstaan doen we iedere dag en is steeds weer anders.

Meestal sta ik op zondag op met Vroege Vogels op de radio. Vandaag zondag 1 maart 2026 is dat heel anders: Op de radio analyses, meningen, reacties over de aanval op Iran, oorlog in het Midden Oosten.

Ik hoor oorlogstaal,
onzekerheid over waar dat heen gaat,
hoop op betere tijden voor Iraniërs.
Ver weg en toch zo dichtbij.

Opstaan kent vele kanten.

De bijdragen van onze kunstverkenneren voor deze nieuwsbrief zijn van voor 1 maart.

Geen oorlog; wel opstandigheid, op eigen benen kunnen staan, zoekende vonken en verlangen naar een nieuwe lente.

Uitgedrukt in mooie tekeningen, schilderijen, verhalen, gedichten en foto's.

Kijk, lees en laat je verrassen.

Aly van Beek

Inhoud jaargang 7, nr1

- Opstaan met Vonken
- Een opstandige stoel
- Briesende klokjes
- Opstaan Kunstverscheurders
- Opstaan voor iemand, misstaat niemand
- Opstaan voor speciale foto's
- Opstaan is persoonlijk
- Opstaan van papier
- Er op uit Tips
- SKV activiteiten

Redactie

Bijdragen van SKV-ers

Eindredactie Aly van Beek

Inleverdatum volgend nr.: 01-06-2026

Copy naar: anvanbeek@ziggo.nl

Contact SKV

Mary Ritsema (06)34929451

info@samenkunstverkennen.nl

www.samenkunstverkennen.nl

Opstaan met Vonken

Wilma Colewij, Wilma Vergeer, Lon Goedewagen

- Opstaan met
- Opstaan door
- Opstaan tegen
- Opstaan is
- Opstaan heeft
- Opstaan geeft
- Opstaan binnen
- Opstaan buiten
- Opstaan klus
- Opstaan douchen

*Marjo:
Opstaan
M'n kuiten ongewassen
gevuld met bubbels.
Om te vieren dat we zijn begonnen, met het begin
dat we er gezamenlijk staan.*

*Het vonkt weer bij ons
Samen staan we steeds weer op
Wachten weer het werkt*

*Zal me verdiepen
Opstaan als een levenskunst
Verkennen we nu*

Een opstandige stoel

door Herman Kassenberg

Als je me zou vragen: “wanneer ben je geboren?” moet ik je het antwoord schuldig blijven. Niet alleen omdat ik het niet weet, maar ook omdat het een verkeerde vraag is. Ik ben namelijk niet geboren; ik ben gemaakt van op maat gezaagde houten balkjes en plankjes die vervolgens in elkaar zijn gelijmd en geschroefd. De vader van Haka heeft in de tachtiger jaren een Roodblauwe stoel geproduceerd naar een ontwerp van Gerrit Rietveld, en dat ben ik dus. Dat was aardig van hem zou je kunnen zeggen al wil ik daar iets minder aardigs aan toevoegen. Want je zou het niet verwachten, maar die vader heeft, vóór hij de stoel naar huize Haka transporteerde, zijn initialen in de onderkant van mijn zitvlak gekrast. Dat was behalve fysiek nogal pijnlijk, ook anderszins grensoverschrijdend. Het was alsof hij in m’n ziel had gekerfd. Ben je een, nou ja, bijna echte “Rietveld” signeert hij me met zijn eigen initialen: “Geka.”

Maar goed het zij zo. Het prototype van mij, de “Roodblauwe Rietveldstoel” is wereldberoemd en replica’s daarvan staan zo’n beetje in alle zichzelf respecterende musea voor moderne kunst ter wereld.

Haka is dan ook apetrots op mij, hoewel ik het waag te betwijfelen of hij dat nog steeds is. Sinds hij is verhuisd, sta ik namelijk niet meer in de woonkamer te pronken, maar ben ik verbannen naar zijn slaapkamer. “Is dat nou zo erg?” zou je kunnen denken. Ik vind van wel. Sinds ik in de slaapkamer verblijf, word ik regelmatig misbruikt alsof ik de wasmand ben. Ieke, de vrouw van Haka, bedelft mij onder dekbedhoezen, handdoeken en ander, al of niet schoon wasgoed. Ze vraagt zich totaal niet af wat mij dat doet; het is vernederend en ik word er heel droevig van. Bovendien besta ik als gevolg van mijn beperkte bewegingsmogelijkheden voor hen uitsluitend visueel. Ik ben gedegradeerd tot een decorstuk tegenover hun bed.

Wat stelt dat nou voor? Een kwartier nadat ze hun pyjama’s hebben aangetrokken, doen ze het licht al uit.

Ik ben die slaapkamer na 12 jaar ballingschap finaal zat. Haka moet mij m’n rechtmatige plaats in de woonkamer teruggeven. Daarvoor zou hij eerst naar mijn zielenroerselen moeten luisteren en me vervolgens, als hem dat al lukt, in zijn armen nemen en terugzetten op de plek naast het tafeltje met tijdschriften. Hij moest eens weten hoe gelukkig hij me dáármee zou maken. Maar dat is het hem nou net, het eerste komt niet in hem op en het laatste verdomt tie. *Waarom?* Omdat ik niet match met z’n andere spullen.

Kijk, toen ik nog wel in de woonkamer stond was ik niet alleen een statement van goede smaak waar Haka zich nogal eens op wil laten voorstaan. Maar werd ik ook gebruikt waarvoor ik ben bedoeld: *“een mooie stoel om in te zitten.”* Weliswaar ben ik een nagemaakt museumstuk, een iconisch voorbeeld van meubeldesign, maar ik ben ook gewoon een soort fauteuil, waar een mens onderuitgezakt, met zijn ellebogen op de leuning de krant in kan lezen. En nu niet meteen beginnen te klagen dat je van mij een houten kont krijgt, want Haka is dat niet met je eens. Hij citeert in dat geval graag Rietveld die zo’n klacht altijd pareerde met: *“zitten is een werkwoord, als je moe bent ga je maar naar bed.”*

Hoe ik dat allemaal zo goed weet? Omdat ik een absolute introvert ben, maar desondanks van gezelschap hou en bovendien goed kan luisteren.

Ach, wat zou ik graag weer in hun woonkamer staan. Kijk, voordat ik werd verbannen, maakte ik dan als het ware deel uit van Haka’s familie en sociale leven. Daar hoorde ik nogal eens wat, niet alleen dat ik beroerd zat, maar dat je ook heel handig een kop koffie of borrel op mijn leuning kon zetten. Of, en dat vond menig bezoeker een unieke gebeurtenis, dat ze voor het eerst van hun leven in een *“echte Rietveld”* plaats konden nemen; alsof ik een Rolls-Royce ben. In de woonkamer hoorde ik Haka regelmatig beweringen over mij doen, waardoor ik de gelegenheid kreeg daarover te reflecteren zoals ze tegenwoordig zeggen. Hij huldigde bijvoorbeeld de opvatting dat het onzin is om onderscheid te maken tussen mij en de Roodblauwe stoelen die door Rietveld zélf of zijn meubelmaker Gerard van de Groenekan zijn gemaakt.

Jaha, dat beweerde hij echt, en ik weet wel waarom. Ga maar eens naar de Tefaf in Maastricht of naar een kunstbeurs in Amsterdam. Daar moet je voor zo’n Gerard van de Groenekan-exemplaar, en die is niet te onderscheiden van mij, minstens 20 mille meebrengen. Ja ja, vertel mij wat. Als dat onderscheid wegvalt, dan brengt HaKa mij zo van de slaapkamer naar de Tefaf en ben ik nog verder gedegradeerd.

Dan ben ik een beleggingsobject.

Roodblauwe Stoel
Groningen, februari 2026

Mieke Linders

Briesende klokjes

het sneeuwde, sneeuwde
en sneeuwde maar door

'hé...ho..!'

briesten de klokjes

die hun kopjes

omhoog staken

vanonder het witte dek

'de vogels kwetteren al

wij bloeiers van het eerste uur

trappelen

om het voorjaar aan te kondigen

het is mooi geweest winter!'

Opstaan, verbeeld door Kunstverscheurders

De groep Kunstverscheurders, die vooral tekent en schildert, komt 1 x per 14 dagen bij elkaar in het mooie dorpshuis in Schipborg.

De groep kent 8 leden. Joke Konings hebben we als nieuw lid kunnen verwelkomen.

Het thema 'Opstaan' verbeelden we ieder op onze eigen manier

Romy

Maria Disco

Aly van Beek: Trek de rode lijn. Ik was bij de rode lijn demonstratie voor Gaza op 12 september 2025 in Groningen

Mary Ritsema: Ik schilderde Malala, rots in de branding. Malala, voorvechtster voor recht op onderwijs aan meisjes, won de Nobelprijs voor vrede. Ze kreeg ook een prijs in Nederland. Ik regelde een afdruk op canvas en via de ambassadeur ontving ze haar portret. Als dank kreeg ik een e-mail van Malala

Geert Ritsema: Jong en oud zingen/zongen in de Matheus Passion. Ik stond er in mijn jeugd en tekende later mijn koor in de harmonie.

“Opstaan voor iemand, misstaat niemand”

Joke Konings

Verleden jaar woonden we nog in Zeeland. Daar loopt 1 spoorwegtraject doorheen. Als je bijvoorbeeld naar de grotere musea wilt, maak je gebruik hiervan. Instappen is vaak geen probleem, er is voldoende plek. Hoe dichter je Brabant en Zuid Holland nadert, des te voller raakt de trein. Mensen van allerlei pluimage stappen in. Met carnaval is het wel gebeurd dat de verklede feestvierders aan het hossen waren tot grote hilariteit van veel reizigers. Of je hoort, ongewild, de “problematiek” over wat thuis te koken? Of: kun jij mij ophalen? Of Piet zei toen tegen Kees..... enz. enz. En wat te denken van al die muziek, etens- en al die drank- en sigaretten luchten? Ook gratis en voor niks. Het is een wereld op zich. Zelf zit ik graag in de stiltecoupé met een fijn boek.

Toen ik kind was zei mijn moeder eens: “Snoepkaartjes doe je in je jaszak” of “Opstaan voor iemand misstaat niemand”. Natuurlijk gaf ik dit door aan mijn, inmiddels volwassen, zoons. En zie, ze doen dit uit zichzelf.

De terugreis verliep vaak anders. Druk, heel druk en alert zijn voor zakkenrollers op het perron. (Ik ben 1x gerold op het perron, de ellende die dit geeft....). Voor de treindeur maak ik me breed, 1.65 cm is in dit geval ook niet zo groot en ik houd m’n tas voor me met twee handen vast. Instappen en als de bliksem je oog laten vallen op een plekje en gaan zitten. Het gebeurt regelmatig dat de trein zo vol zit dat ik een van de trappen uitkies om te gaan zitten. Want, Opstaan voor iemand misstaat niemand, is nu minder vanzelfsprekend. Muziekoortjes die inzitten, net doen alsof je iemand niet ziet, geen zin hebben om op te staan, dit kan allemaal een reden zijn.

Toch zou ik deze reizen niet willen missen. Ze geven mij een schat aan observatie mogelijkheden om te tekenen, schilderen. Ik schets graag in de trein. Vaak werk ik deze mensfiguren uit en geef er m’n eigen draai aan. Door de herinneringen aan die dag ben ik ook vaak weer even terug in dat moment. Heerlijk!

(vroeg) Opstaan **voor speciale foto's**

Grietje van den Broek

Ijssculpturen Lauwersmeer

Het is al weer even geleden dat ik op zaterdagmorgen om 6 uur ben opgestaan om bij de eerste zonnestrallen het mooie licht te vangen. Door de harde wind en vorst ontstonden prachtige ijs-sculpturen. Toen de zon opkwam werd het een palet van kleuren.

Vroeg opstaan en de ijzige kou waren de moeite waard om deze foto's te kunnen maken

Opstaan is persoonlijk Aly van Beek

In 2022 kwam ik op mijn fiets ten val na een botsing met een open zwiepende autodeur. De gevolgen waren ernstig. Ik belandde in coma op de IC in het ziekenhuis en kwam na 10 dagen langzaam weer tot bewustzijn.

Toen volgde het proces van opstaan.

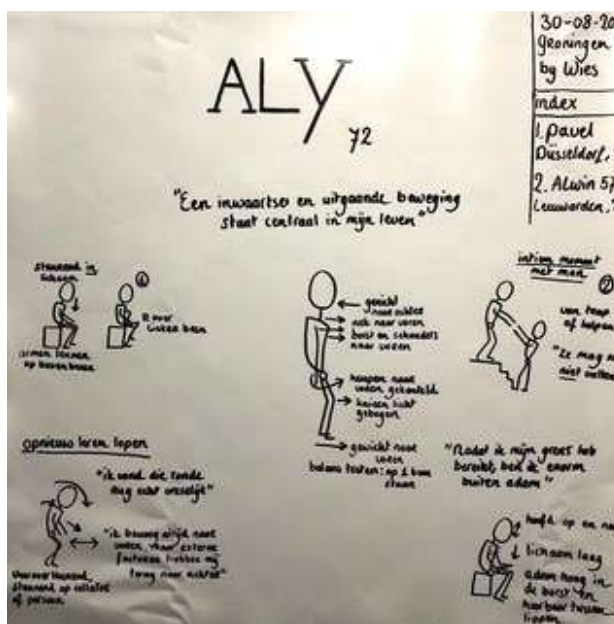
Opnieuw leren zelfstandig ademen, slikken /eten, bewegen, denken, herkennen, verwarring overwinnen, herinneringen ophalen.

Stap voor stap: weken ziekenhuis, maanden revalidatie en thuis verder herstellen met een rollator en mijn bezigheden weer oppakken. Met hulp van mijn familie, vrienden en diverse professionals is dat wonderbaarlijk goed gelukt.

Na een dik half jaar stond ik er weer. Met veel plezier ging ik ook weer aan de slag met samen kunst verkennen.

Motus Mori *

En alsof dat zo moest zijn, toen kwam het bewegingsproject Motus Mori van Katja Heitmann voorbij. Deze bijzondere choreografe verzamelt en archiveert in verschillende Europese steden samen met haar dansteam kenmerkende bewegingen van mensen, die ze omzetten in dansvoorstellingen. Evenals verschillende andere SKvers deed ik mee in Groningen. Juist op dat moment een bijzondere ervaring dat begon met een bewegingsinterview.

Danseres Wies stelde me allerlei precieze vragen bijvoorbeeld over hoe ik meestal zit, loop, sta, mijn kenmerkende bewegingen en of ik dat ook even voor kon doen. Ook over speciale herinneringen, waarbij natuurlijk mijn recente ongeluk voorbij kwam.

Ze vroeg ook of ik me bewegingen van mijn ouders herinnerde en of ik daar iets van had overgenomen. Door al die vragen werd ik me meer bewust van mijn kenmerkende bewegingen en wat dat over mij zegt.

De volgende dag kreeg ik per email mijn bewegingsportret met tekeningen van mijn bewegingen, waar ik nog steeds heel blij mee ben. (zie portret hiernaast)

Tot slot woonde ik samen met vriendin Wilma ook één van de dansvoorstellingen in het Grandtheater bij. Het ontroerde me toen ik in die in slow motion zeer geconcentreerd uitgevoerde dansbewegingen ook iets van mijn eigen bewegingen herkende.

Vallen en opstaan doe ik al mijn hele leven

Door deze beide ervaringen weet ik dat Opstaan soms veel moeite kost en bewegen onderdeel uitmaakt van wie ik ben. Opstaan doen we ieder op onze eigen wijze en is persoonlijk.

* Motus Mori : beweging, die voor altijd blijft

Opstaan van papier

uit Paperart-tentoonstelling Coda museum

Op 23 oktober j.l. bezochten we met een groepje van 5 SKVers de prachtige Paperart tentoonstelling in het Coda Museum in Apeldoorn. We zagen daar ondermeer diverse figuren opgestaan uit papier. Er was nog veel meer moois te zien. Voor verslag van dit bezoek klik [Codamuseum Apeldoorn Paperart - Samen Kunst Verkennen](#)

Foto's: Hinnie Voets en Aly van Beek

Er op uit tips voor kunstverkeners

Wintersalon 2026 Pictura

Plaats: St. Walburgstraat 1 Groningen

Tijd: 25 Januari tot 15 maart. Wo t/m zondag 13.00 – 17.00 uur

In een historisch pand is een grote tentoonstelling met kunstwerken van schilders, tekenaars, vormgevers, makers van installaties etc. te zien. De ongeveer 30 deelnemers zijn geselecteerd uit 150 aanmeldingen, waarvan *SKVer Wilma Colewij* er één is.

[Zeven weken nieuwe kunst in Pictura – Pictura](#)

Wildlife fotografer of the year

Plaats Forum Groningen

Tijd 31 januari t/ m 3 mei

De veelgeprezen tentoonstelling *Wildlife Photographer of the Year* met 's werelds beste natuurfoto's is weer te zien in het Forum!

Hier zie je de prijswinnende foto's van de 61ste editie en ontdek je de verhalen achter de adembenemende en aangrijpende beelden.

<https://forum.nl/nl/agenda/wildlife>

Kunstroutes Groningen

Ontdek kunstwerken in de buitenlucht. Op Kunstpunt Groningen vind je kunstroutes die zelf te wandelen, fietsen of te rijden zijn en rondleidingen onder begeleiding van een gids. Door het centrum van Groningen, door de wijken of in de omgeving, langs kunst in Meerstad en omliggende dorpen Haren en Ten Boer. Van 1 - 55 km Elke maand komen er weer nieuwe routes bij.

<https://www.kunstpuntgroningen.nl/kunst/kunst-op-straat/kunstroutes/>

Flowers Forever

Plaats Kunsthal Rotterdam

Tijd: 27 maart tot 30 augustus

Met meer dan tweehonderd objecten uit de kunst, design, mode en wetenschap biedt deze tentoonstelling voor het eerst in Nederland een uitgebreid cultuurhistorisch overzicht van de bloem. Flowers Forever toont hoe bloemen uitgroeiden van mythische en religieuze iconen tot statussymbolen, handelswaar en schakels in het mondiale ecosysteem. Het toont hoe bloemen in onze cultuur zijn verankerd als dragers van rituelen, emoties en ideeën en bieden je een verrassende blik op de rol van bloemen in onze samenleving.

[Flowers Forever - Kunsthal](#)

Kijk tip: Isabelle Ducrot

De laatste aflevering van **Close Up** over de 94 jarige schilderes Isabelle Ducrot. Ze begon op 55 jarige leeftijd en krijgt op hoge leeftijd algemene erkenning als kunstenares. Prachtig om te zien, te beleven.

<https://npo.nl/start/serie/close-up/afleveringen/seizoen-19>

Activiteiten SKV

Wat we gaan doen?

Naast de lopende werkgroepen en museum/ tentoonstellingsbezoeken staan de volgende activiteiten op het programma 2026

De activiteiten zijn voor alle SKVers en belangstellenden

20 maart : workshop van keramiek

Een workshop met een eigen groep SKVers , onder begeleiding van Clary Pascal.

Plaats: keramiek Atelier Crea Rosa in Groningen/Hoogkerk

Tijdstip: vrijdag 13.00- 15.00 uur

Kosten: SKV neemt een deel van de kosten voor haar rekening

De eigen bijdrage voor SKVdeelnemers is €7,50 per persoon.

Dit is inclusief alle materialen.

Tijdens deze workshop kun je klei gaan vormen tot een kunstwerk van keramiek. Alles wordt met de hand gemaakt dus niet met een draaischijf. Je kunstwerk zal worden gebakken in een oven op 950 graden. Denk vooraf na over welke vorm je leuk vindt om te maken. Clary legt tijdens de workshop uit hoe je de vorm kan maken. Je kan het kunstwerk later -na ongeveer 4 weken- gebakken ophalen. We kunnen hierover ook met de deelnemers een gezamenlijke afspraak maken.

Opgave **voor 1 maart 2026** door een e-mail te sturen aan info@samenkunstverkennen.nl.

Begin juni: Ecoprinten met bladeren en zomerbloemen

Begeleiding: Hennie van de Wetering. Nadere info volgt

Half Oktober: SKV kalender maken,

met eigen beelden en teksten van SKV deelnemers. Nadere info volgt

Wat we recent deden

9 oktober: bijeenkomst Voorwerpen met een verhaal In het Heerdenhoes in Groningen.

Zoals gevraagd was, hadden de 14 deelnemers allemaal een voorwerp met een verhaal meegenomen. In de eerste ronde toonden we elkaar de voorwerpen en deelden de bijbehorende verhalen. Er kwam van alles voorbij: medailles, allerlei soorten beeldjes, een oude foto, een tuinboekje, een zaklantaarn, een dekselhouder, hockeystick en zelfs een bordje onbewoonbaar verklaarde woning. Wat vooral boeiend was waren de verhalen. In de tweede ronde gingen we in twee groepen aan de slag met schrijven/ dichten of tekenen met verschillende materialen.

In de slotronde deelden we de resultaten, die zo bijzonder waren, dat we later besloten er een boekje van te maken, klik hier: [SKV- boekje Voorwerpen met een verhaal – Samen Kunst Verkennen](#)

“Een mooie verrassende middag”, aldus de deelnemers

